

Rädda Barnens remissvar av SOU 2025:11 Straffbarhetsåldern

Inledning

Rädda Barnen har beretts möjlighet att svara på remiss angående SOU 2025:11 *Straffbarhetsåldern*. Rädda Barnen svarar på remissen utifrån ett barnrättsperspektiv med FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) som grund. Till stöd i tolkningen av barnkonventionen använder sig Rädda Barnen främst av uttalanden från FN:s kommitté för barnets rättigheter (FN:s barnrättskommitté).

Rädda Barnen lämnar synpunkter till förslagen om sänkt straffbarhetsålder, dess följdförslag och förslag om straffmaximum för unga lagöverträdare. Övriga förslag varken av- eller tillstyrker Rädda Barnen.

Rädda Barnen delar oron över den mycket allvarliga brottsutvecklingen i Sverige. Särskilt oroväckande är att allt fler barn och unga påverkas av och involveras i kriminalitet. Det är en utveckling som måste stoppas. Rädda Barnen har de senaste åren arbetat särskilt med att belysa att frågan om gängkriminalitet i stor utsträckning handlar om barn, barns rättigheter och barns uppväxtvillkor. Rädda Barnen vill påminna om FN:s barnrättskommittés rekommendationer till Sverige i arbetet mot rekrytering av barn till kriminella nätverk:

*"[...] uppmanar konventionsstaten att [...] utveckla heltäckande offentliga strategier som riktar in sig på grundorsakerna till ungdomsvåld och kriminella gäng, i stället för på aggressiva polisiära arbetssätt."*¹

Sammanfattning av Rädda Barnens synpunkter

Rädda Barnen avstyrker förslaget om att sänka straffbarhetsåldern. Rädda Barnen avstyrker även utredningens följdförslag kopplade till en sänkning av straffbarhetsåldern, och förslagen som rör straffmaximum för unga lagöverträdare.

FN:s barnrättskommitté är tydlig i sina ståndpunkter när det gäller straffbarhetsåldern. Stater får under inga omständigheter sänka den ålder man har inrättat. Sverige har också fått en tydlig rekommendation att låta straffbarhetsåldern ligga kvar på 15 år. En sänkning är därför i strid med barnkonventionen, som är svensk lag.

Som utredningen skriver visar forskning att en sänkning av straffbarhetsåldern inte leder till ökad brottsprevention eller minskad rekrytering av barn till allvarlig kriminalitet. Att sänka straffbarhetsåldern går emot forskning om barns kognitiva och emotionella mognad, som visar att barn har en sämre förmåga att bedöma konsekvenser av och ta ansvar för sina handlingar. Exponering för det straffrättsliga systemet har tydliga, bevisade skadliga effekter för barn och leder till sämre fysisk och psykisk hälsa, inklusive för tidig död, samt försämrad utbildning och ökad risk för fortsatt brottslighet på kort och lång sikt. Utredningen gör bedömningen att inkapacitering är ett viktigt verktyg för att barn inte ska begå nya brott. Samtidigt redogör man

¹ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 20 (2016) om genomförandet av barnets rättigheter under ungdomsåren. Punkt 83

för forskning som visar att inkapacitering av barn som begår denna typ av brott inte har en brottspreventiv effekt, eftersom det finns en konstant ström av andra barn som kan begå handlingarna i stället. Mot bakgrund av denna kunskap är det anmärkningsvärt att utredningen ändå anser en sänkning av straffbarhetsåldern välavvägd.

Rädda Barnen saknar evidens som stödjer utredningens tes att en sänkning av straffbarhetsåldern kommer leda till att barn skyddas från att påbörja en kriminell karriär eller dras djupare in i allvarlig kriminalitet, och därmed skydda samhället.

Utöver att förslaget strider mot barnkonventionen och forskning på området straffar detta förslag utsatta barn och inte de vuxna som hotar, groomar, rekryterar och tvingar barn in i allvarlig kriminalitet. Förslaget ser inte heller till barnets rätt till och behov av vård och rehabilitering för att kunna återanpassas till samhället. Rädda Barnen ser flera risker för barn och barns rättigheter samt risker för en kontraproduktiv lagstiftning. Det finns överhängande risk att brottslighet och återfall i brottslighet ökar. På samma vis ser Rädda Barnen stora risker att de kriminella nätverken anpassar sig efter ny lagstiftning och rekryterar ännu yngre barn till allvarlig kriminalitet.

Rädda Barnens synpunkter på de enskilda förslagen

Kapitel 8 Överväganden om straffbarhetsåldern

8.13.2 En särskild reglering om straffrättslig påföljd för allvarliga brott

Rädda Barnen avstyrker detta förslag.

Kapitel 9 En särskild reglering om sänkt straffbarhetsålder

9.6 Den lägsta straffbarhetsåldern enligt den särskilda regleringen

Rädda Barnen avstyrker detta förslag.

Rädda Barnen avstyrker förslaget om en sänkning av straffbarhetsåldern för brott med straffminimum på fängelse i fyra år. Rädda Barnen vill också understryka att vi motsätter oss en generell sänkning av straffbarhetsålder, enligt förslag i bilaga 3.

Rädda Barnen avstyrker förslaget då det strider mot såväl barnkonventionen som forskning. Det är också ett förslag som inte tar hänsyn till barns rätt till och behov av vård, och inte straff. Nedan följer motiveringar till Rädda Barnens bedömning.

Det strider mot barnkonventionen

Utredningen framhåller själv att det är viktigt att utredningens förslag är förenliga med barnkonventionen och de värden som den värnar.² Utredningen har också gjort en genomgång av barnkonventionens relevanta artiklar och hur dessa har tolkats av FN:s barnrättskommitté. Utredningen redogör dock inte för hur förslaget om en sänkt straffbarhetsålder är i linje med Sveriges åtaganden enligt barnkonventionen. Rädda Barnens bedömning är att en sänkning av straffbarhetsåldern, oavsett om den är generell eller enbart för vissa brott, är i strid med barnkonventionen.

² Straffbarhetsåldern, SOU 2025:11. Sida 261-262.

En grundläggande princip för mänskliga rättigheter är att dessa ska implementeras progressivt och att en uppnådd nivå av skydd för mänskliga rättigheter inte får sänkas. Detta framgår i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, och FN:s barnrättskommitté har ansett att denna princip framkommer i artikel 41 i barnkonventionen.

Rekommendationer och allmänna kommentarer från FN:s barnrättskommitté är, precis som utredningen konstaterar, inte rättsligt bindande för en stat att följa. FN:s barnrättskommitté har dock fått ett tydligt mandat att tolka barnkonventionen, i och med dess mandat att granska staternas framsteg med implementeringen (artikel 43 i barnkonventionen). Kommittén torde därmed anses vara den främsta uttolkaren av barnkonventionen, och dess tolkningar och uttalanden borde vara starkt vägledande för staterna.

Den dåvarande regeringen har uttryckt ett liknande synsätt i propositionen till inkorporeringen av barnkonventionen. Regeringen skriver där att kommitténs uttalanden har fått en relativt stark ställning som tolkningsmedel för såväl internationella som nationella domstolar. Dessutom har staterna erkänt kommitténs mandat att granska framstegen. Därför menar regeringen att: *"[...] rekommendationer och allmänna kommentarer från konventionskommittéerna, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, kan utgöra ett viktigt stöd och ge viss vägledning vid tolkning och tillämpning av konventionsåtaganden i Sverige. Det är också viktigt att ta hänsyn till i vilket sammanhang uttalandet eller rekommendationen gjorts, hur tydliga de är, och om uttalandet riktar sig till Sverige, mot ett annat land eller om det är ett generellt uttalande."*³

Den nuvarande regeringen har, i en skrivelse till riksdagen hösten 2024, uttryckt *"I sammanhanget vill regeringen även framhålla att FN:s barnrättskommittés slutsatser och rekommendationer är viktiga i regeringens kontinuerliga arbete med genomförandet av barnkonventionen"*.⁴ FN:s barnrättskommittés slutsatser och rekommendationer används också av regeringen som resultatindikatorer och bedömningsgrunder för att redovisa och beskriva barnrättspolitik. ⁵ Socialtjänstminister Camilla Waltersson Grönvall, som är ansvarig för barnrättspolitikens genomförande, framförde också hur viktiga rekommendationerna är för regeringens arbete direkt till FN:s barnrättskommitté vid granskningen i januari 2023.

Utifrån detta torde allmänna kommentarer och rekommendationer, om de inte anses som rättsligt bindande för Sverige att följa, åtminstone vara rättsligt styrande.

Utredningen har tydligt redovisat vad FN:s barnrättskommitté har uttalat när det gäller straffbarhetsåldern och sin syn på sänkning av denna. Barnrättskommittén framhåller att den inte bör vara under 14 år, baserat på forskning om barns utveckling och vad medelåldern ligger på i världen. Det framgår att kommittén anser att länder helst ska ha en högre straffbarhetsålder än 14 år eftersom den berömmar stater som har det och avslutar med att:

³ Prop 2017/18:186 Inkorporering av FN:s konvention om barnets rättigheter. Sid 84

⁴ Regeringen. Skr 2024/25:9 Riksrevisionens rapport om statens insatser för att stärka efterlevnaden av barnkonventionen. Sid 12.

⁵ Prop 2024/25:1 Budgetpropositionen för 2025. Utgiftsområde 9. Sid 189.

*"[...] uppmanar konventionsstaterna att under inga omständigheter sänka den lägsta straffbarhetsåldern, i enlighet med artikel 41 i konventionen."*⁶

Kommittén uttryckte i sina sammanfattande slutsatser och rekommendationer till Sverige djup oro över stegen som tas för att sänka straffmyndighetsåldern. Man påminde om sin allmänna kommentar om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet och uppmanade Sverige att låta straffmyndighetsåldern ligga kvar på 15 år.⁷

Rädda Barnen anser att det inte finns utrymme för tolkning av vad FN:s barnrättskommitté menar i detta sammanhang, snarare är kommittén övertydlig i sin uppmaning om att inte sänka straffmyndighetsåldern. Det är en uppmaning som förutom att finnas med i den allmänna kommentaren, även riktar sig direkt till Sverige. Uppmaningen torde därför, utifrån logiken som finns i propositionen till inkorporeringen av barnkonventionen, vara starkt vägledande och nästintill bindande för Sverige att följa. Rädda Barnen anser att en sänkning är en otillåten kränkning av barnkonventionen.

Utredningen lyfter allt vad FN:s barnrättskommitté uttryckt, men när förslaget läggs fram tar utredningen enbart fasta på vilken ålder FN:s barnrättskommitté har uttryckt som en lägsta ålder, och skriver att man i denna slutsats inte har tagit hänsyn till kommitténs tydliga rekommendation till Sverige.⁸ Utredningen bemöter över huvud taget inte kommitténs anförande om att en sänkning skulle vara i strid med barnkonventionen, trots att detta framkommer tidigare i utredningen. Utredningen beskriver också att Sverige kommer att undvika att få kritik från FN:s barnrättskommitté eftersom förslaget är att göra sänkningen tidsbegränsad.⁹ Även om sänkningen inte längre skulle vara i kraft när Sverige granskas av kommittén nästa gång, innebär inte det att kränkningen av barnkonventionen kan rättfärdigas och kommittén kommer troligen ändå att uttrycka kritik mot detta.

Sammantaget anser Rädda Barnen att en sänkning är i strid med barnkonventionen. Det är ytterligare problematiskt att utredningen inte förklarat hur en sänkning kan anses vara i linje med barnkonventionen och dess syfte, som utredningen själv framhåller som vägledande för dess arbete.

Det strider mot forskning

Barns kognitiva och emotionella mognad

Forskning visar att barn skiljer sig åt från vuxna i sin fysiska och psykiska utveckling. Forskning om barns utveckling och neurovetenskap visar att mognad och förmåga till abstrakta resonemang fortfarande utvecklas hos barn i åldern 12–13 år, eftersom deras frontallobber är under utveckling. Barns kognitiva och emotionella status kännetecknas generellt av större risktagande, spänningssökande, sämre beslutsfattande, sämre förmåga att bedöma konsekvenser av sina handlingar och sämre impuls kontroll. Ungdomsåren är också ett unikt definierande stadium i livet och formativa år, som kännetecknas av snabb utveckling av

⁶ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 24 (2019) om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet. Punkt 22.

⁷ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Sammanfattande slutsatser och rekommendationer om Sveriges kombinerade sjätte och sjunde periodiska rapport (CRC/C/SWE/CO/6–7). Punkt 44 och 45.a.

⁸ Straffbarhetsåldern, SOU 2025:11. Sida 263.

⁹ Straffbarhetsåldern, SOU 2025:11. Sida 235.

hjärnan. Forskning tyder dessutom på att hjärnan fortsätter att mogna även efter tonåren, vilket påverkar vissa typer av beslutsfattande.

Dessa skillnader mellan vuxna och barn utgör grundvalen för barns lägre straffrättsliga ansvar och för ett separat system där barn behandlas på ett annat och mer individbaserat sätt. Detta antagande har gällt sedan 1864 och det finns inget i den forskning och beprövade erfarenhet om barns kognitiva och emotionella utveckling som har utvecklats sedan dess som tyder på att det nu skulle vara på något annat vis.

Vi vet också att exponering för det straffrättsliga systemet har bevisade skadliga effekter för barn. Utredaren lyfter själv internationella studier som visar tydliga samband mellan frihetsberövande under ungdomsåren och senare fysiska och psykiska hälsoproblem (inklusive för tidig död), försämrad utbildning och ökad risk för fortsatt brottlighet, för att nämna några. Dessa negativa effekter följer med hela livet.

Många av de barn denna lagstiftning kommer att träffa har neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, till exempel intellektuell funktionsnedsättning.¹⁰ På gruppnivå innebär det ytterligare försvagad förmåga till konsekvens- och ansvarstänkt och därmed en betydligt större sårbarhet. De skadliga effekterna av en sänkt straffbarhetsålder kommer drabba denna målgrupp barn hårdare än barn som inte har funktionsnedsättningar.

Brottsprevention och minskad rekrytering

Det saknas stöd i forskning för att en sänkning av straffbarhetsålder leder till minskad brottlighet eller färre återfall i brott. Däremot finns det risk att brottslighet och återfall i stället ökar om straffbarhetsåldern sänks, alltså en kontraproduktiv effekt.

Rädda Barnen vill lyfta det faktum att detta förslag straffar redan utsatta barn och inte de vuxna som hänsynslöst hotar, groomar, rekryterar och tvingar barn in i allvarlig kriminalitet. Det är en missriktad lagstiftningsåtgärd som varken håller dessa vuxna ansvariga, eller riktar ljuset mot samhällets misslyckande att skydda barn från att dras in i kriminalitet.

Utredningen gör bedömningen att inkapacitering är ett viktigt verktyg för att barnet inte ska begå nya brott. Samtidigt redogör man för forskning som visar att inkapacitering av barn som begår denna typ av brott inte har en brottspreventiv effekt, eftersom det finns en konstant ström av andra barn som kan begå handlingarna i stället. Utredningen betonar också att barn ska skyddas från att påbörja en kriminell karriär eller dras in djupare i allvarlig kriminalitet, som en del av samhällsskyddet. Hur denna effekt ska ske genom en sänkning av straffbarhetsåldern framgår dock inte.

Rädda Barnen ser också risker för att de kriminella nätverken anpassar sig efter den nya lagstiftningen och rekryterar ännu yngre barn. Utredningen framhåller att det inte finns någon stor risk för detta. Utredningen argumenterar för att det skulle finnas en organisk, lägsta åldersgräns för när vuxna i de kriminella nätverken helt enkelt avstår att rekrytera. Argumentet bygger på att barn under en viss ålder saknar såväl fysisk som kognitiv kapacitet att planera och genomföra allvarliga våldsbrott, utifrån brottens komplexitet. Rädda Barnen

¹⁰ [The role of psychiatric diagnoses among youth offenders](#)

håller inte med om detta resonemang. Den internationella kunskap som finns om exempelvis barnsoldater, som till viss del kan appliceras på den dynamik vi ser i Sverige med redan sårbara barn som både tvingas och rekryteras in i allvarlig kriminalitet, visar att barn betydligt yngre än 14 år kan hantera och använda vapen och begå allvarliga våldshandlingar. På samma vis finns europeiska exempel på när kriminella nätverk rekryterar yngre barn in i allvarlig brottslighet som utpressning, droghandel och mord ¹¹. Utredarens resonemang och de argument som anförs är såväl spekulativa som cyniska. Att en lägsta straffbarhetsålder skulle ha en naturlig gräns som bygger på barns egen ålder och utveckling, och inte på samhällets ansvar att främja barns goda utveckling och skydda barn från fara och utsatthet, är utifrån ett barnrättsperspektiv helt oacceptabelt.

Brottsofferperspektivet

Rädda Barnen delar uppfattningen att brottsofferperspektivet är viktigt att beakta, och att brottsoffer bör ges goda möjligheter till upprättelse. I många fall är både gärningsperson och brottsoffer barn. Utredningen har dock på intet sätt visat att det finns forskning eller evidens för att det är viktigt för upprättelsen att gärningspersonen, oavsett ålder, just döms och får ett straff.

Utredningen redogör för att brottsoffret inte kan få samma stöd från åklagaren om gärningspersonen inte är straffmyndig. Man menar också att brottsoffret och brottsoffrets rättigheter hamnar i skymundan i bevistaleprocessen, då fokus är gärningspersonens behov av sociala insatser. Här anser Rädda Barnen att en mer träffande åtgärd, som dessutom är i linje med barnkonventionen, torde vara att ändra regelverket för bevistalan så att brottsoffret får en starkare ställning i den processen, i stället för att sänka straffmyndighetsåldern.

Barn som har begått brott har rätt till vård

Enligt barnkonventionen, artikel 40.1, ska fokus när ett barn har begått brott vara att främja barnets återanpassning till, och möjligheter att ha en konstruktiv roll i samhället. FN:s barnrättskommitté har betonat vikten av att barn under straffmyndighetsåldern får tidiga och anpassade insatser för att hindra att de dras in i kriminalitet.¹² Utredningen skriver att barn som begår allvarliga brott kraftigt avviker från barns normala beteende i den åldern, och att dessa barn kan förväntas behöva vård och stöd under lång tid.

Rädda Barnen ser med oro på att det vårdande uppdraget för barn dömda för brott är i fara. Förslaget om barnfängelser, som förväntas träda i kraft juli 2026, ger Kriminalvården ansvar för frihetsberövade barn. Kriminalvården är en myndighet som inte tidigare arbetat med målgruppen barn och som saknar såväl erfarenhet som beredskap att ta emot och ge barn evidensbaserad vård av god kvalitet. Även om utredaren tydliggör att fängelse fortsatt i så stor utsträckning som möjligt ska undvikas som påföljd för barn kommer denna föreslagna reglering, tillsammans med andra, leda till att fler barn hamnar i fängelse och under längre tid. Oavsett vilken ålder lagstiftaren väljer för en svenska straffbarhetsålder kvarstår det faktum att barn som har begått brott både har rätt till och är i behov av vård, inte straff. Det är enbart adekvata vårdinsatser som kan bryta barns återfall i brott och bidra till en återanpassning till

¹¹ [IN The-recruitment-of-young-perpetrators-for-criminal-networks.pdf](#)

¹² FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 24 (2019) om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet. Punkt 11.

samhället, med möjlighet till en gynnsam utveckling. Rädda Barnen ser med stor oro på att förslag om sänkt straffbarhetsålder, tillsammans med andra förslag eller genomförda reformer på rättsområdet som riktar sig mot barn, kraftigt kommer minska utrymmet för vård och rehabiliterande insatser.

Kapitel 12 Straffmaximum för unga lagöverträdare

12.4 Endast förbud mot livstids fängelse

Rädda Barnen avstyrker förslaget, då även detta förslag är i strid med barnkonventionen. Rädda Barnen noterar att utredningen i detta kapitel inte har gjort några avvägningar i förhållande till barnkonventionen, hur den har tolkats av FN:s barnrättskommitté eller dess rekommendationer till Sverige, förutom i förhållandet att förbjuda användningen av livstids straff för barn.

I barnkonventionen, artikel 37.b, framgår att ett frihetsberövande av ett barn endast får användas som en sista utväg och för kortast möjliga tid. FN:s barnrättskommitté har uttalat att frihetsberövande ska vara strikt tidsbegränsat.¹³ Kommittén påpekar att frihetsberövande är skadligt för barn och har negativa konsekvenser för deras möjlighet till återanpassning. Kommittén rekommenderar därför att staterna inför ett maxstraff för barn som speglar principen om "kortast lämpliga tid".¹⁴ Vidare påpekar kommittén: *"Obligatoriska minimipåföljder är inte förenliga med proportionalitetsprincipen för rättskipning för barn eller med kravet på att frihetsberövande ska användas som en sista utväg och under kortast lämpliga tid. Domstolar som dömer barn bör utgå från ett oskrivet blad."*¹⁵

2017 granskades Danmark senast av FN:s barnrättskommitté. I dialogen med kommittén framkom att det enligt dansk lag var möjligt att döma ett barn till högst 20 års fängelse, men att en dom från Högsta domstolen hade bestämt att det längsta straff ett barn kunde få var 8 års fängelse.¹⁶ I de sammanfattande slutsatserna fick Danmark följande rekommendation: *"Take the steps necessary to reduce the maximum prison sentence for children"*¹⁷.

Rädda Barnen tolkar denna rekommendation till Danmark som att FN:s barnrättskommitté anser att 20 år är ett för långt maxstraff för barn. Utifrån att Danmark framförde HD-beslutet om en maxtid på 8 år som argument för att deras lag var i linje med barnkonventionen, men kommittén ändå gav den rekommendation som Danmark fick, ser Rädda Barnen det som troligt att kommittén även anser att 8 år i fängelse är för långt frihetsberövande för ett barn. Att som utredningen föreslår likställa maxstraffet för barn med vuxnas, med undantaget att inte kunna utdöma livstids fängelse, är således inte i enlighet med barnkonventionen och dess syfte.

¹³ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 24 (2019) om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet. Punkt 6.c.v.

¹⁴ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 24 (2019) om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet. Punkt 77.

¹⁵ FN:s kommitté för barnets rättigheter. Allmän kommentar nr 24 (2019) om barnets rättigheter i det straffrättsliga systemet. Punkt 78.

¹⁶ UN Committee on the Rights of the Child. Summary record of the 2231st meeting (CRC/C/SR.2231). Punkt 79.

¹⁷ UN Committee on the Rights of the Child. Concluding observations on the fifth periodic report of Denmark (CRC/C/DNK/CO/5). Punkt 44.c.

Kapitel 13 Andra författningsändringar

Då Rädda Barnen avstyrker förslaget om en sänkt straffbarhetsålder, avstyrker även Rädda Barnen alla följdändringar som föreslås i kapitel 13.

Avslutande reflektioner

Utredningen resonerar kring att en sänkning kan behövas för att behålla det straffrättsliga systemets legitimitet, och att systemet kan komma att ifrågasättas om *"inga åtgärder vidtas"* mot den allvarliga brottsligheten. Rädda Barnen vill lyfta att regering och riksdag under de senaste åren vidtagit en lång rad åtgärder på rättsområdet för att minska kriminaliteten, och många av dessa åtgärder har haft udden riktad mot barn. Detsamma gäller de åtgärder som vidtagits på det sociala området för att förhindra att barn dras in i kriminalitet. De många förändringar som genomförts på kort tid gör det svårt att fullt ut överblicka de samlade effekterna, på såväl kort som lång tid. På samma vis är det svårt att bedöma om ytterligare åtgärder behövs och vilka de i så fall skulle vara.

Rädda Barnen anser därför att det kan finnas goda skäl att avvakta ytterligare reformer, och noga följa och utvärdera de förändringar som genomförts innan man föreslår nya, dessutom stora reformer som också kränker barns rättigheter.

Utredningen redogör löpande för forskning om barn samt barnkonventionen och hur den ska tolkas. När man sedan lägger fram förslag bemöter utredningen dock inte de uppenbara målkonflikter förslagen ger, exempelvis dokumenterade skadliga effekter för barn och kränkningar av barnkonventionen, och hur dessa kan motverkas. Rädda Barnen saknar genomgående dessa resonemang i utredningen och menar att utredningens hållning i detta avseende är mycket problematisk.

Slutligen vill Rädda Barnen lyfta att Sverige historiskt har präglats av en barnsyn som bygger på huvudregeln att barn inte ska behandlas som vuxna, utan som en extra skyddsvärd grupp med unika förutsättningar och behov. En sänkning av den svenska straffbarhetsåldern tar oss längre bort från det grundantagandet, och innebär en principiell förflyttning i synen på barn och barns rättigheter.

Stockholm 7 maj 2025

Sara Damber
Avdelningschef Sverigeprogrammet
Rädda Barnen

Rädda Barnens Ungdomsförbund (RBUF) instämmer i Rädda Barnens samtliga synpunkter ovan.

Warda Abdalla Rasul
Ordförande
Rädda Barnens Ungdomsförbund (RBUF)